

Neděle Dobrého pastýře

Televize NOE 3. května 2020

V naší coronavirové době jsme svědky dvou jevů. Jednak se náš národ opět přihlásil ke kutilství. Téměř každý, kdo měl doma starou Singrovku, začal šít roušky, a ten kdo měl 3D tiskárnu, tak vyráběl masky či štíty. Druhý jev byl jazykovědný, kdy ustálené výrazy, jako protestovat či promořit, dostávaly nový a nečekaný význam. Něčeho podobného jsme svědky v Janově evangeliu. Tam Ježíš o sobě mluví celkem sedmkrát obrazným způsobem ve spojení s „já jsem“. Ježíš tvrdí, že je dveřmi do ovčína. Na Blízkém Východě se traduje představa, kdy pastýř jakoby tvoří dveře do ohrady. Lehne nebo postaví se do vchodu ovčína a vystupuje tak v jakési dvojroli - pastýře i dveří. Dveře jsou také symbolem přechodu z jedné oblasti do druhé, z tohoto světa na onen svět, z profánní oblasti do posvátné oblasti. Různé národy znají nebeskou bránu, která je znamením přechodu do božské sféry.

Kristus je dveřmi, jimiž vcházíme nejen sami k sobě, ale jimiž také vstupujeme do Božího domu, k Bohu samému. Ve středověku byl na románských kostelních portálech Kristus představován jako vládce, v jehož ruce leží rozhodnutí o tom, kdo je určen pro nebe a kdo pro peklo. Etymologicky české slovo dveře zřejmě pochází ze staroindického termínu *dvára*, což znamená nejen dveře, ale také cestu a směr. Dveře obecně nám poskytují dvojí pocit – pocit ochrany, protože je můžeme uzavřít, a pocit svobody, protože je můžeme odemknout a vyjít.

O dnešní neděli Dobrého pastýře nám evangelista Jan nabízí v představě Ježíše, co by dveří, dva rozměry. První je bezpečí a ochrana. Jeden z nejkrásnějších žalmů s číslem 23, mluví o Hospodinu jako o pastýři těmito slovy: „I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.“ Papež Benedikt XVI. tento obraz rozvádí, když píše: „Pravý pastýř zná i takovou cestu, která prochází údolím smrti; i na cestě nejzazší osamocení, kam mě nemůže nikdo doprovodit, kráčí se mnou a vede mě, abych jí skutečně prošel. On sám již touto cestou šel, sestoupil do říše smrti, zvítězil nad ní, vrátil se, aby nás mohl doprovázet a dát nám jistotu, že společně s ním vždy cesta ven existuje.“

O svobodě jasně hovoří Ježíš, když říká: „Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu.“ Kristus nám nabízí, abychom spolu s ním udělali zkušenost osvobození. „Kde je Duch Páně, tam je svoboda“, píše apoštol Pavel do Korintu. Být svobodný do jisté míry znamená žít beze strachu. Winston Churchill kdysi napsal: „Strach je reakce, odvaha je rozhodnutí.“ Ježíš nás jako Dobrý pastýř zve k rozhodnutí a garantuje nám, že naše případné chyby dokáže opravit. Jen je třeba, abychom se do díla pustili, tedy v obrazné mluvě - nebáli se vycházet a vcházet, abychom začali konat. U vchodu do jednoho hobby marketu umístili plakát, na kterém byl nápis: „Kutilové, komplexy stranou. Titanic zkonstruovali profesionálové, zatímco archu Noemovu postavil amatér.“

Možná není tak důležité, zda budeme protestováni či promořeni, daleko důležitější je abychom byli *prodveřeni* a stali se tak Božími kutily. Kdo totiž skrze Krista vchází i vychází, začne se dívat se na svět kolem sebe jeho očima a začne také jako Kristus jednat.